

[Marie Antoinette von Lowzow.]

krig? Hvem skal afgøre, om tinget kan handle hurtigt nok? Og selv i en situation, hvor tinget ikke skulle kunne sammenkaldes, og hvor forbindelse med centraladministrationen var afbrudt, er det vel sandsynligt, at de enkelte landsdeles repræsentanter i folketinget, den lovgivende myndighed, er i deres landsdel eller i forbindelse med den og må kunne drages med ind i en nødadministration. Sådanne spørgsmål rejser der sig.

Alt i alt må jeg mene, at § 6, selv om den kun skal være en forløber for en senere lovgivning, må udformes langt mere konkret og ikke hvile alene på ministerbemyndigelsen. I denne forbindelse er det også interessant og lærerigt at studere, hvad der er gennemført bl. a. i den norske krigsbemyndigelseslovgivning. Her er bemyndigelsen givet til kongemagten, og vi har også et forbillede i den udformede svenske lov. Den højtærede ministers bemærkninger til loven om det område, som den kommende bemyndigelseslov skal omfatte, de linjer, den trækker op, er af et sådant omfang, at man faktisk må ængstes noget derved.

Med hensyn til opretholdelse af ro og orden må naturligvis i en krigssituation ordenshåndhævelse, politiets virksomhed o. s. v. sikres, også selv om administrationen må decentraliseres, og det forstår man bliver en af de ting, som den kommende, bebudede planlægning skal omfatte. Men dette formåls punkt, „ro og orden“, må også omfatte en meget vigtig del af forsvaret, nemlig det såkaldte psykologiske forsvar. Man forstår dette, idet vi i den skriftlige fremsættelse til lovforslaget får oplysning om, at regeringsudvalget af 1956-57 allerede i begyndelsen af 1957 nedsatte et udvalg, der skulle undersøge spørgsmålet om planlægningen af informationstjeneste i krigstid, koordinering af oplysningsvirksomhed o. s. v. Dette udvalg har afgivet betænkning i januar i år, og det ville unægtelig have været til stor nytte, om vi havde haft adgang til denne betænkning, samtidig med at vi skulle drøfte nærværende lovforslag.

Når man studerer den lovgivning om psykologisk forsvar, der er gennemført i f. eks. England, Amerika, Norge og Sverige, og når man beskæftiger sig med, hvad vi

ved om tilrettelæggelse af det psykologiske forsvar i England under krigen, forstår man, hvilket stort og betydningsfuldt område man her har med at gøre. Hvert land har gennemført en detaljeret lovgivning alene for dette område. I Norge og Sverige var der forud for lovgivningen vedrørende psykologisk forsvar nedsat udvalg, der afgav betænkninger, og disse gav anledning til en nøje udformet lovgivning i begge lande; jeg går ud fra, at den i den skriftlige fremsættelse omtalte betænkning vil give anledning til en langt mere detaljeret udformet lovgivning, når vi bliver gjort bekendt med den, hvad jeg går ud fra vil ske i det kommende udvalg.

Med hensyn til produktion, transport, kommunikation og forsyninger er det en nødvendighed, at de sikres opretholdt under krig. Det forarbejde, der her skal gøres, og det beredskab, der skal skabes, er umådelig omfattende og griber ind i utallige erhvervs- og administrationsgrene, ikke alene i offentlig transport og kommunikation, men også i borgernes private liv og ejendomsret. Desuden vil der også her være tale om at koordinere vore egne anstrengelser, vort beredskab, med vore NATO-partners planer.

Regeringsudvalget af 1956-57 og det hertil knyttede sekretariat i statsministeriet har, som det er oplyst, allerede gjort et stort forarbejde på disse områder, ligesom de enkelte styrelser i samarbejde med udvalget har organiseret og planlagt med beredskab for øje. Da de foranstaltninger, der skal træffes, er af så omfattende art, er det naturligt og rigtigt, at der nu skabes en lovgivning for dem, men ifølge lovforslagets § 2 er det de enkelte ministre, der hver inden for sit administrationsområde skal gennemføre det nødvendige planlægningsarbejde. Et sekretariat under statsministeriet skal dels koordinere de enkelte ministeriers planlægning, dels tage specielle opgaver op. Desuden skal der oprettes et koordineringsudvalg til behandling af spørgsmål af principiel karakter. Såvel sekretariat som koordineringsudvalg vil komme til at bestå af embedsmænd, dog kommer jo ifølge stk. 2 i denne paragraf det i forslag til lov om forsvarets organisation m. v. omhandlede forsvarspolitiske udvalg ind i billedet, idet statsministeren kan — han